

BOSNA I HERCEGOVINA  
REPUBLIKA SRPSKA  
OSNOVNI SUD U PRNJAVORU  
Broj: 78 0 P 038545 22 P  
Dana, 12.06.2023. godine

Osnovni sud u Prnjavoru, sudija Biber Borka, rješavajući u pravnoj stvari tužioca H.H., sina ... iz ..., opština P., zastupan po punomoćniku Bijelić Radomiru, advokatu iz Prnjavora, protiv tuženog H.A., sina ... iz ..., opština P., zastupanog po punomoćniku Erceg Gordani, advokatu iz Banja Luke, radi predaje u posjed nepokretnosti, vrijednost spora 1.400,00 KM, nakon provedene glavne, javne rasprave koja je zaključena dana 07.04.2023. godine u prisustvu partijskih stranaka i njihovih punomoćnika, donio je dana 12.06.2023. godine sljedeću:

### PRESUDU

Obavezuje se tuženi H.A. da tužiocu H.H., kao vlasniku, preda u posjed i slobodno raspolaganje oslobođene od lica i stvari nepokretnosti označene kao k.č. broj 142/9 „Hise“ zemljiše pod objektom, dvorište i njiva u površini od 1202 m<sup>2</sup>, upisana u zk. uložak broj 342 k.o. ..., po novom promjeru k.č. broj 371/2, upisana u pl. broj 324 k.o. ..., kao i da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.640,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

### Obrazloženje

Tužilac H.H., podnio je ovom sudu dana 16.05.2022. godine tužbu protiv tuženog H.A., radi predaje u posjed nepokretnosti.

U tužbi i tokom postupka tužilac je naveo da je vlasnik nepokretnosti označenih kao k.č. broj 142/9 „Hise“ zemljiše pod objektom, dvorište i njiva u površini od 1202 m<sup>2</sup>, upisana u zk. uložak broj 342 k.o. ... po novom promjeru k.č. broj 371/2, upisan u pl. broj 324 k.o. ..., koje je stekao kupoprodajom od ranijeg vlasnika, da predmetne nepokretnosti u posjedu drži tuženi i iste odbija da preda u posjed tužiocu, iz kojih razloga je tužilac je i podnio predmetnu tužbu.

Kod navoda iz tužbe tužilac je ostao i na glavnoj raspravi, a u završnom izlaganju istakao da je provedenim dokazima u cijelosti dokazao svoj tužbeni zahtjev i sve činjenice od značaja za odluku suda, da je dokazao da je vlasnik i posjednik predmetnih nepokretnosti, te da je dokazao da iste u posjedu drži tuženi. Tužilac je predložio da mu tuženi nadoknadi i troškove postupka pobliže opredijeljene u završnom izlaganju.

Tuženi H.A. dostavio je sudu odgovor na tužbu dana 11.07.2022. godine u kom je u cijelosti osporio tužbeni zahtjev kao neosnovan. Tuženi je istakao i prigovor neurednosti tužbe, te predložio da sud tužbu odbaci kao nepotpunu ili da tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neosnovan uz obavezu tužioca da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Kod navoda iz pismenog odgovora na tužbu, tuženi je putem svog punomoćnika ostao i na pripremnom ročištu održanom dana 28.11.2022. godine uz navođenje da je obaveza prodavca bila da tužioca kao kupca uvede u posjed prilikom kupoprodaje. Kod ovih navoda tuženi je ostao i na glavnoj raspravi, a u završnom izlaganju predložio da sud tužbeni zahtjev tužioca odbije u cijelosti kao neosnovan i obaveže tužioca da tuženom nadoknadi troškove postupka.

U dokaznom postupku tužilac je proveo sljedeće materijalne dokaze: z.k. izvadak iz z.k. uložka broj 342 k.o. ..., prepis p.l. broj 324 k.o. ..., zahtjev za predaju u posjed zemljišta i zgrade „...“ d.o.o. Prnjavor od 14.02.2022. godine, te nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Segić Saše od 10.03.2023. godine, koji vještak je i saslušan na glavnoj raspravi. Takođe izvršen je i uviđaj od strane suda na licu mjesta dana 07.03.2023. godine, te proveden dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka H.J. i K.S. .

Tuženi je proveo dokaz čitanjem ugovora o kupoprodaji sačinjen dana 28.01.2022. godine kod notara Slavice Kuzmanović sa službenim sjedištem u Prnjavoru zaključen između prodavca „...“ d.o.o. Prnjavor i kupca H.H., te saslušanje parničnih stranaka.

Provedene dokaze sud je cijenio, kako pojedinačno, tako i dovodeći iste u međusobnu vezu, na način propisan članom 8. Zakona o parničnom postupku (“Službeni glasnik Republike Srpske” broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 i 109/21 - u daljem tekstu: ZPP), te odlučio kao u dispozitivu, a iz sljedećih razloga:

Među parničnim strankama nije sporno da je tužilac vlasnik i posjednik predmetnih nepokretnosti upisanih u zk. uložak broj 342 k.o. ..., odnosno pl. broj 324 k.o. ..., a ove nesporne činjenice proizilaze i čitanjem zk. izvotka i prepisa pl. kao i čitanjem nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Segić Saše od 10.03.2023. godine, i saslušanjem vještaka na glavnoj raspravi.

Takođe, nesporno je da je tužilac predmetne nepokretnosti stekao po osnovu ugovora o kupoprodaji broj ... zaključen dana 28.01.2022. godine između „...“ d.o.o. Prnjavor, kao prodavca, i tužioca kao kupca, a što proizilazi i čitanjem predmetnog ugovora.

Među parničnim strankama nije sporno ni da predmetne nepokretnosti u posjedu drži tuženi i to tako što u štali koja je izgrađena na predmetnim nepokretnostima drži ovce.

Ova činjenica proizilazi kako iz iskaza saslušanog svjedoka H.J., tako i iz iskaza koji su u svojstvu parničnih stranaka dali tužilac i tuženi.

Naime, tuženi H.A., saslušan u svojstvu parnične stranke na glavnoj raspravi izjavio je da mu je poznato gdje se nalaze sporne nepokretnosti, da je on pravio štalu koja se nalazi na istim, da su te nepokretnosti ranije bile u posjedu njegovog oca H.M. koji ih je naslijedio od svog oca H.A. i da su te nepokretnosti poslije u postupku, koji je po njemu vođen nezakonito, pripale „...“, a iste je od „...“ kupio H.H. . Tuženi je izjavio da u tom objektu - štali drži ovce i da ima ukupno 57 ovaca.

Iskaz tuženog u ovom dijelu saglasan je iskazu svjedoka H.J. koja je izjavila da predmetne nepokretnosti u posjedu trenutno drži H.A., da u objektu drži ovce, da se unutra čuju ovce, a takođe iskaz tuženog saglasan je i iskazu koji je u svojstvu parnične stranke dao tužilac koji je izjavio da predmetne nepokretnosti, koje je kupio od „...“, drži u posjedu tuženi, da u štali drži ovce, da se to vidi jer nije daleko od njegove zemlje, a da ne zna koliko ima ovaca, i da je tuženi opominjan i usmeno i pismeno da predmetne nepokretnosti preda tužiocu u posjed, ali da isti nije ništa učinio po tome i da je zato i došlo do ovog postupka.

Sud je, dovodeći iskaz svjedoka H.J., te iskaze parničnih stranaka, u vezu sa ostalim provedenim dokazima, utvrdio da su isti međusobno saglasni u bitnim činjenicama, iz kojih razloga je u ovom dijelu njihovim iskazima i poklonio vjeru. Sud je posebno imao u vidu da su

njihovi iskazi saglasni i činjeničnom stanju utvrđenom uviđajem na licu mjesta, kao i nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke.

Sud je cijenio i iskaz saslušano svjedoka K.S., te isti prihvatio, imajući u vidu da je iskaz ovog svjedoka u saglasnosti sa ostalim provedenim dokazima.

Sud je takođe prihvatio kao vjerodostojne i pročitane isprave, pri čemu je sud posebno cijenio činjenicu da pročitanim ispravama parnične stranke nisu prigovarale.

Sud je u cijelosti prihvatio i nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Segić Saše, imajući u vidu da je ovaj dokaz saglasan ostalim provedenim dokazima, te dat na jasan i razumljiv način, u skladu sa pravilima struke, te cijeneći posebno i činjenicu da parnične stranke nisu prigovarale na nalaz vještaka.

Odredbama člana 126. stav 1. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15, 18/16, 107/19, 1/21 i 119/21 - u daljem tekstu: ZSP) propisano je da vlasnik ima pravo da zahtijeva vraćanje stvari od lica u čijoj se državini stvar nalazi, a od lica koje ga protivpravno uznemirava da prestane sa uznemiravanjem. Pravo na vraćanje stvari i na prestanak uznemiravanja ne zastarjevaju (stav 2.).

Članom 127. stav 1. ZSP. propisano je da vlasnik da bi ostvario pravo na vraćanje stvari mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegova svojina i da se stvar nalazi u državini tuženog.

Dakle, uz konkretnom slučaju radi se o vlasničkoj tužbi (rei vindikatio), a kako je tužilac H.H. dokazao provedenim dokazima da je vlasnik nepokretnosti čiju predaju u posjed traži, te kako je dokazao da se ista nalazi u posjedu tuženog H.A., to je tužbeni zahtjev tužioca u cijelosti osnovan, iz kojih razloga je sud u cijelosti isti i usvojio.

Sud je usvojio i zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka, a shodno članu 383, 386. stav 1. i 387. ZPP-a, te shodno članu 2. tarifni broj 2, tarifni broj 9 i tarifni broj 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/15 i 12/20).

Opravdani troškovi koje troškovnikom potražuje tužilac odnose se na troškove sastava tužbe u iznosu od 200,00 KM (80 bodova x 2,00 KM uvećano za 25% paušala), troškova zastupanja tužioca na održanim ročištima (28.11.2022. godine, 21.12.2022. godine i 07.03.2023. godine i 07.04.2023. godine) za svako ročište po 200,00 KM, odnosno ukupno 800,00 KM. U troškove ulazi i naknada po tarifnom broju 9. AT i to za četiri sata odsustva punomoćnika iz kancelarije iznos od 240,00 KM (30 bodova x 2,00 KM x 4), te troškovi vještačenja u iznosu od 300,00 KM, kao i taksa na tužbu u iznosu od 50,00 KM i taksa na presudu u istom iznosu tako da ukupni troškovi koji je tuženi dužan da plati tužiocu iznose 1.640,00 KM.

Obzirom na izloženo odlučeno je kao u dispozitivu presude.

Sudija  
Biber Borka

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Okružnom sudu u Banjaluci u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Žalba se podnosi putem ovog suda.